

STANOWISKO NR 1/2017
Konwentu Gmin Wiejskich
Województwa Kujawsko – Pomorskiego
z dnia 19 stycznia 2017 r.

w sprawie uregulowań prawnych w zakresie
inwestycji w elektrownie wiatrowe

Konwent Wójtów Gmin Wiejskich Województwa Kujawsko – Pomorskiego wyraża swoje negatywne stanowisko w kwestii uregulowań prawnych zawartych w Ustawie z dnia 20 maja 2016 r o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. 2016, poz. 961).

Odnosząc się do niektórych, kluczowych zapisów przedmiotowej ustawy należy wskazać, iż:

1) Art. 1 ust. 1 przedmiotowej ustawy tj. „Przedmiot ustawy” wskazuje, iż „ustawa określa warunki i tryb lokalizacji i budowy elektrowni wiatrowych oraz warunki lokalizacji elektrowni wiatrowych w sąsiedztwie istniejącej albo planowanej zabudowy mieszkaniowej”.

Zastrzeżenie 1. Przywołując samą nazwę przedmiotowej ustawy, jej przedmiot tj. art. 1 ust. 1, jak również wskazując na założenia i intencje ustawodawcy należy uznać, iż mamy do czynienia ze sprzecznością w kontekście wszystkich uregulowań zawartych w w/ w ustawie, a treść art. 4 ust. 1 pkt 2 wykracza poza dopuszczalne granice unormowań w zakresie dotyczącym warunków i trybu lokalizacji i budowy elektrowni wiatrowych.

Wniosek 1. Usunąć z przedmiotowej ustawy art. 4 ust. 1 pkt 2.

2) Art. 3 przedmiotowej ustawy tj. „Wymóg lokalizacji elektrowni wiatrowej na podstawie planu zagospodarowania przestrzennego” wskazuje na wyłączność miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jako podstawy do ustalenia lokalizacji elektrowni wiatrowej.

Zastrzeżenie 2. Biorąc pod uwagę zasady, specyfikę i funkcjonowanie jednostek samorządu terytorialnego (jst), a także bardzo wysokie koszty związane ze sporządzeniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dochodzi w takiej sytuacji do znacznego obciążenia budżetu jst, w szczególności tych małych samorządów, posiadających niewielkie budżety.

Wniosek 2. Z uwagi na konsekwencje prawne i ekonomiczne uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego konieczne jest, aby przedmiotowa ustawa regulowała następujące kwestie:

- a) kto pokrywa koszty sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a z uwagi na powyższe zasadne jest, aby tymi kosztami obciążać wnioskodawcę,
- b) kto ponosi obciążenia finansowe (odszkodowania) będące następstwem ewentualnych ograniczeń zagospodarowania przestrzennego wynikających z art. 36 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, gdyż obecnie to ryzyko obciąża jst, a zasadne jest, aby przedmiotowe ryzyko z jst zostało zniesione,
- c) co z miejscowym planem, jeżeli w ciągu np. 2 – 3 lat elektrownie wiatrowe nie zostaną wybudowane, a wprowadzone ograniczenia stały się już prawem miejscowym. Zasadne jest, aby istniała możliwość unieważnienia takiego planu miejscowego uchwałą Rady Gminy bez konieczności sporządzenia nowego planu miejscowego dla tego obszaru, a tym samym bez konieczności ponoszenia dodatkowych kosztów z tym związanych.

3) Art. 4 ust. 1 przedmiotowej ustawy tj. „Minimalna odległość elektrowni wiatrowej od budynku mieszkalnego” wskazuje odległości, w których mogą być lokalizowane i budowane zarówno elektrownie wiatrowe, jak i budynki mieszkalne albo budynki o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa.

Zastrzeżenie 3. Nazwa przedmiotowej ustawy, jak również wskazanego art. 4 wskazuje, iż przedmiotowe odległości, jak również cała ustawa, odnosić się powinny tylko i wyłącznie do elektrowni wiatrowych, a nie budynków mieszkalnych, gdyż to sprawia, iż znaczna/ lwią część obszaru jst, na których zlokalizowane są już obecnie elektrownie wiatrowe będzie pozbawiona możliwości rozwojowych w zakresie budownictwa mieszkaniowego. Inwestor budujący dom mieszkalny jest świadomy, że w jego sąsiedztwie znajduje się elektrownia wiatrowa (może być nawet jej właścicielem) i to on powinien mieć możliwość decydowania o tym, czy takowe sąsiedztwo mu odpowiada i powinien być to jego swobodny wybór, a nie zakaz ustawowy.

Wniosek 3. Usunąć z przedmiotowej ustawy art. 4 ust. 1 pkt 2.

4) Art. 15 ust. 1 przedmiotowej ustawy tj. „Przepis przejściowy – studia uwarunkowań i plany miejscowe” wskazuje na brak jasności i precyzyjności w zapisach, gdyż zarówno studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, jak i plany miejscowe

mogą być wyłożone/ wykładane (publicznie) kilkakrotnie w związku z wprowadzanymi zmianami.

Zastrzeżenie 4. Przepis nie jest precyzyjny i dostatecznie jasny, w wyniku czego może dochodzić do rozbieżności interpretacyjnych, a tym samym złej kwalifikacji określonych sytuacji w poszczególnych jst, skutkiem których mogą powstawać nieuzasadnione, dodatkowe, znaczne koszty związane z wydatkowaniem środków na sporządzenie nowych zarówno planów miejscowych, jak i studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Wniosek 4. Doprecyzować zapisy ustawy w zakresie wyłożenia publicznego tzn. czy chodzi o pierwsze, czy też może o ostatnie wyłożenie publiczne. Być może właściwym zapisem byłby zapis: „(...)”, jeżeli lokalizacje tych elektrowni wiatrowych zostały wyłożone do wglądu publicznego (...)”. Kolejne wyłożenia publiczne mogą natomiast dotyczyć zupełnie innych spraw, które nie mają wpływu na lokalizację elektrowni wiatrowych i jej nie dotyczą np. lokalizacja kopalni żwiru.

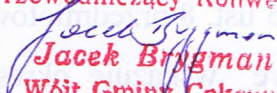
5) Art. 15 ust. 8 przedmiotowej ustawy „Przepis przejściowy – studia uwarunkowań i plany miejscowe” wskazuje okres, w którym możliwe jest uchwalanie planów miejscowych przewidujących lokalizację budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zastrzeżenie 5. Z uwagi na bardzo długi czas, w którym możliwie realne jest sporządzenie i uchwalenie planów miejscowych, jak również bardzo duże koszty z tym związane, których wcześniej jst nie były w stanie przewidzieć i zaplanować, okres 36 miesięcy od dnia wejścia w życie przedmiotowej ustawy jest okresem zbyt krótkim i całkowicie, albo przynajmniej mało zasadnym (również ze względów proceduralnych). Często bowiem, aby uchwalić plany miejscowe najpierw konieczne jest wprowadzenie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Dlatego okres 36 miesięcy powinien bezwzględnie dotyczyć studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z zapisem, że: „...jeżeli w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zostały wyznaczone tereny zabudowy mieszkalnej, to dla nich mogą być wydawane decyzje o warunkach zabudowy na dotychczasowych warunkach (bez ram czasowych)”. Podniosłoby to rangę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i nie narażało jst na wydatki związane z opracowaniem miejscowych planów dla zabudowy mieszkalnej.

Wniosek 5. Dokonać zmiany w/w okresu 36 miesięcy na okres 72 miesięcy.

Wniosek 6. Wprowadzić zapis wskazujący na dopuszczenie możliwości uchwalania studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego na dotychczasowych zasadach w okresie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie przedmiotowej ustawy.

Mając na uwadze powyższe, zwracamy się z uprzejmą prośbą o podjęcie w trybie pilnym inicjatywy ustawodawczej polegającej na wprowadzeniu zaproponowanych/wnioskowanych przez Konwent Wójtów zmian do przedmiotowej ustawy, aby uchronić jednostki samorządu terytorialnego od pogorszenia się ich i tak już trudnej sytuacji finansowej, a niekiedy i „bankructwa” oraz od zablokowania możliwości rozwojowych w zakresie budownictwa mieszkaniowego, a tym samym od stagnacji i zubożenia społeczeństwa, czego wynikiem będzie brak perspektyw na obszarach szczególnie rolniczych, których w znacznej/ przeważającej mierze dotyczą aktualnie obowiązujące unormowania prawne zawarte w przedmiotowej ustawie.

Przewodniczący Konwentu

Jacek Brygman
Wójt Gminy Cekcyn

Otrzymują:

1. Prezes Rady Ministrów – Pani Beata Szydło, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa,
2. Marszałek Sejmu RP Pan Marek Kuchciński, Kancelaria Sejmu, ul. Wiejska 4/ 6/ 8, 00 – 902 Warszawa,
3. Minister Infrastruktury i Budownictwa Pan Andrzej Adamczyk, Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa, ul. Chałubińskiego 4/ 6, 00 – 928 Warszawa,
4. Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej, ul. Kantaka 4, 61 – 812 Poznań,
5. Senator RP Pan Józef Łyczak, Biuro Poselskie, ul. Zdrojowa 2c, 87 – 720 Ciechocinek,
6. Senator RP Pan Andrzej Mioduszewski, Biuro Poselskie, ul. Mickiewicza 40, 86 – 300 Grudziądz,
7. Poseł na Sejm RP Pan Jan Krzysztof Ardanowski, Biuro Poselskie, ul. Piekary 35/39, 87 – 100 Toruń,
8. Poseł na Sejm RP Pani Joanna Borowiak, Biuro Poselskie, ul. Pl. Wolności 1/1, 87 – 700 Włocławek,
9. Poseł na Sejm RP Pan Krzysztof Czabański, Biuro Poselskie, ul. Kopernika 7 m. 1, 87 – 100 Toruń,
10. Poseł na Sejm RP Pani Iwona Michalek, Biuro Poselskie, ul. Mostowa 27/2, 87 – 100 Toruń,

11. Poseł na Sejm RP Pani Anna Elżbieta Sobecka, Biuro Poselskie, ul. Mickiewicza 9/6, 87 – 100 Toruń,
12. Poseł na Sejm RP Pan Łukasz Zbonikowski, Biuro Poselskie, ul. Jagiellońska 21, 87 – 800 Włocławek.
13. Poseł na Sejm RP Pan Bartosz Kownacki, Biuro Poselskie, ul. Chodkiewicza 16m.3, 85 – 064 Bydgoszcz,
14. Poseł na Sejm RP Pani Ewa Kozanecka, Biuro Poselskie, ul. Gdańska 10, 85 – 006 Bydgoszcz,
15. Poseł na Sejm RP Pan Piotr Król, Biuro Poselskie, ul. Gdańska 10, 85 – 006 Bydgoszcz,
16. Poseł na Sejm RP Pan Tomasz Latos, Biuro Poselskie, ul. Gdańska 10, 85 – 006 Bydgoszcz,
17. Poseł na Sejm RP Pan Łukasz Schreiber, Biuro Poselskie, ul. Wełniany Rynek 11/7, 85 – 036 Bydgoszcz,
18. Poseł na Sejm RP Pan Michał Stasiński, Biuro Poselskie, ul. Łęczycka 59/12, 85-737 Bydgoszcz